લાંબા સમયથી આરોપીને પોલીસ પકડીને અદાલત સમક્ષ હાજર રખાવી શકેલ નથી. ચાર્જશીટ વંચાણે લેતાં, આરોપીઓ વિરૂધ્ધ ભારતીય દંડ સંહિતા કલમ–૧૮૬ સાથે અન્ય ઈ.પી.કો. કલમ અંગેનાં ગુનાનું ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં આવેલ છે. આ તબકકે નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટનાં ચુકાદાઓ લક્ષમાં લેવા જરૂરી છે, જે નીચે મુજબ છે. **CRIMINAL MISC.APPLICATION (FOR QUASHING & SET ASIDE FIR/ORDER) NO. 23009 of 2015 , NAYAN HARISHBHAI KANAKHARA & Versus STATE OF GUJARAT & 1** સદર ચુકાદાની હકીકત લક્ષમાં લેવામાં આવે, તો એવા પ્ર કારની હતી કે, આરોપી વિરૂધ્ધ પી.એસ.આઈ.ની ફરજમાં રૂકાવટ કરેલ હોવાનો આક્ષેપ હતો તેમજ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ–૧૮૬, ૩૩૨, ૩૫૩ સાથે વંચાણે લેતાં કલમ–૧૧૪ અંગેનાં ગુનાઓનું ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં આવેલ અને આ ચાર્જશીટ નામદાર ગુજરાત હાઈકૉર્ટનાં માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જે.બી.પારડીવાલા સાહેબશ્રી સમક્ષ પડકારવામાં આવતાં, સદર કલમોની વિગતવારની ચર્ચા કરી, પારા ૪, ૫, ૬, ૭, ૮, ૯, ૧૦, ૧૧, ૧૨ તથા ૧૩ માં કરી એવું ઠરાવેલ છે કે, કલમ–૧૯૫(૧)(ક) લક્ષમાં લેતાં, કોઈ અદાલત કલમ–૧૮૬ અંગેનાં ગુનાઓનું સંજ્ઞાન ના લઈ શકે. સિવાય કે, સંબંધિત સરકારી કર્મચારી અથવા આધિન હોય તેવા સરકારી કર્મચારીએ ફરિયાદ કરેલ હોય. વિશેષમાં એવું ઠરાવેલ છે કે, અન્ય ગુનાઓ એક જ ટ્રાન્ઝેક્શનમાંથી ઉદ્ભવેલ હોય અને તેનાં ભાગલા પાડી શકાય તેમ ના હોય, તેવા ગુનાઓને પણ કલમ–૧૯૫(૧)(ક) નો બાધ નડે અને તે ગુનાઓનું પણ સંજ્ઞાન અદાલત લઈ શકે નહિ. આમ, સદર ચુકાદામાં ઠરાવેલ સિધ્ધાંત લક્ષમાં લેતાં, સદર ગુનાઓનું સંજ્ઞાન લઈ શકાય નહિ. વધુમા ઠરાવેલ છે કે, Having heard the learned counsel appearing for the parties andhaving considered the materials on record, the only question that falls for my consideration is whether the proceedings should be quashed. **The prosecution against the applicants should fail mainly on the ground that the learned Magistrate could not have taken cognizance of the offence punishable under section 186 of the Indian Penal Code on a police report.** Section 195 of the Code of Criminal Procedure reads as under; Page 2 of 6 Page 2 of 6 Created On Mon Jun 27 16:36:02 IST 2016 R/CR.MA/23009/2015 ORDER “(1) No **Court shall take cognizance- (a) (i) of any offence punishable under sections 172 to 188** (both inclusive) of the Indian Penal Code, or (ii) of any abetment of, or attempt to commit, such offence, or (iii) of any criminalconspiracy to commit such offence, **except on the complaint in writing of the public servant concerned or of some other public servant to whom he is administratively subordinate;**

5. Section 186 of the Indian PenalCode is to be found in section 195 of the Code of Criminal Procedure. **Section 195 referred to above provides that no court shall take cognizance of any offence punishable under section 186 of the Indian Penal Code except on the complaint in writingof the public servant concerned, or of some other public servant to whom he is administratively subordinate.** The complaint referred to above in section 195(1)(a) means complaint as defined under section 2(d) of the Code. It means a complaint in writing before the court of the learned Magistrate.

6. In such circumstances referred to above, the court could not have taken cognizance of the offence under section 186 of the Indian Penal Code on a police report.

7. I may clarify that section 2(d) of the Code of Criminal Procedure defines complaint. The explanation to section 2(d) reads as under; “Explanation: A report made by a police officer in a case which discloses, after investigation, the commission of a non-cognizable offence shall be deemed to be a complaint; and the police officer by whom such report is made shall be deemed to be the complainant;”

9. Mr. Shah, the learned APP appearing for the respondents would submit that apart from section 186 of the Indian Penal Code, there are two other offences, i.e., sections 332 and 353 of the Indian Penal Code and those two offences are not part of section 195 of the Code of Criminal Procedure. He would **submit that if sections 332 and 353 of the Indian Penal Code are not included in section 195 of the Code of Criminal Procedure,then there is no bar for the Court in taking cognizance of those two offences on a police report.**

10. I am afraid this submission would not hold good for the reason which I shall assign hereinafter. **Although sections 332 and 353 of the Indian Penal Code are distinct offences and are not covered under section 195 of the Code, yet, if all the offences are alleged to have been committed in the course of one transaction and such offences formed an integral part, then bar of section 195 would be attracted even so far as the other two offences are concerned.** The law in this regard is well settled. In the case of State of U.P. v. Suresh Chandra Srivastava and Others,reported in AIR 1984 SC 1108, the Supreme Court has held as under:- Page 4 of 6 Page 4 of 6 Created On Mon Jun 27 16:36:02 IST2016 R/CR.MA/23009/2015 ORDER "It is well settled that where an accused commits some offenceswhich are separate and distinct from those contained in Section 195, Section 195 will affect, only the offences mentioned therein unless **such offences form an integral part so as to amount to offences committed as a part of the same transaction, in which case the other offences also would fall within the ambit of Section 195 Cr.** P. C."

11. I may also quote the decision of the Supreme Court in the case of State of Karnataka vs. Hemareddy & Anr., AIR 1981 SC 1417 wherein the Supreme Court observed in para-8 as under; **“We agree with the view expressed by the learned Judge and hold that In cases where in the course of thesame transaction an offence for which no complaint by a Court is necessary under Section 195 (1) (b) of the Code of CriminalProcedure and an offence for which a complaint of a Court is necessary under that sub-ection, are committed, it is notpossible to split up and hold that the prosecution of the accused for the offences not mentioned in S. 195 (1) (b) of theCode of Criminal Procedure** should. be upheld.”

12. The same principle would apply in the present case. **It is not permissible for this Court to split up the three offences, i.e., sections 186, 332 and 353 of the Indian Penal Code because all the three offences could**

be said to have been committed in the courseof one transaction. The law being well settled, the prosecution must fail.

13. In the result, this application is allowed. The **proceedings of the Criminal Case No. 6535 of 2015 pending in the court of the learned 11th Additional ChiefJudicial Magistrate, Jamnagar** arising from the first information report being C.R. No.II-471 of Page 5 of 6 Page 5 of 6 Created On Mon Jun 27 16:36:02 IST 2016 2015 registered at the Jamnagar City‘A’ Division Police Station, Jamnagar are hereby ordered to be quashed. Rule is made absolute to the aforesaid extent. Direct service is permitted.

CRIMINAL MISC.APPLICATION (FOR QUASHING & SET ASIDE FIR/ORDER) NO. 17130 of 2015, MAHESHBHAI BACHUBHAI PATEL & 3 Versus STATE OF GUJARAT & 1.

આ ચુકાદાની હકીકત જોવામાં આવે, તો આરોપી વિરૂઘ્ધ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ–૩૩૨, ૫૦૬ (૨), ૧૧૪ તથા ઍટ્રોસીટી ઍક્ટની કલમ–૩ (૧) (૧૦) નાં ગુનાઓનો આક્ષેપ હતો અને તેમાં નામદાર ગુજરાત હાઈકૉર્ટનાં માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી જે.બી.પારડીવાલા સાહેબશ્રીએ એવું ઠરાવેલ છે કે, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ–૧૮૬ અંગેનાં ગુનાનું કલમ–૧૯૫(૧)(ક) નાં બાધને કારણે અદાલત સંજ્ઞાન લઈ શકે નહિ, જેમા ઠરાવેલ છે કે, **Section 186 of the IPC is to be found in Section 195 of he Cr. P.C. Section 195 of the Cr. P.C provides that no Courts shall take cognizance of any offence punishable under Section 186 of the IPC, except on the complaint in writing of the public servant concerned, or of some other public servant to whom he is administratively subordinate. The complaint referred to in Section 195(1) sub-clause (a) meanscomplaint as defined under Section 2(d) of the Code. It means a complaint in writing before the Court of the learned Magistrate. The Court below could not have taken cognizance of the offence under Section 186 of the IPC on a Police report. I may clarify thatSection 2(d) of the Code defines complaint as an explanation. It says a report madeby a Police Officer in a case which discloses, after** investigation, the commission of a non-cognizable offence, shall be deemed to be a complaint; and the Police Officer by whom such report is made, would be deemed to be the Page 2 of 11 Page 2 of 11 Created On Mon Jun 27 16:52:38 IST 2016 complainant. Section 186 of the IPC in the State of Gujarat is acognizable offence. Therefore, the situation would not be saved even by virtue of explanation to Section 2(d) of the Code. Mr. Pandya, the learned APP wouldsubmit that what about the other offences i.e. Sections 332 and 506(2) of the IPC. This would **also not save the situation because it is the case of the prosecution that all the offences were committed as an integral part of one transaction. Although Sections 332 and 506(2) are distinct offences and are not covered under Section 195 of the Code, yet, if all the offences are committed in the course of one integral transaction, then the bar of Section 195 would not be attracted.** The law in this regard is well settled. In the case ofState of U.P. v. Suresh Chandra Srivastava and Others, reported in AIR 1984 SC 1108, the Supreme Court held as under:- "It is well settled that where an accused commits some offences which are separate and distinct from those contained in Section 195, Section 195 will affect, only the offences mentioned therein unless such offences form an integral part so **as to amount to offences**

committedas a part of the same transaction, in which case the other offences also would fall within the ambit of Section 195 Cr. P. C." In view of the above, I need not go into the issue whether the offence under Section 3(1)sub- ection (x) of the Atrocities Act is made out or not. However, I may clarify that no case for the offence under Section 3(1) sub- ection (x) of the Atrocities Actis also made out. The reason why I am saying so is that in the entire FIR, there is no averment that the applicants herein abused the first informant with the name of his caste. According to the basicingredients of Section 3(1) sub-section (x) of the Act, the first informant ought to have alleged that the accused- applicants were not members of the Scheduled Castes or Scheduled Tribes and he (the respondent No.2) was intentionally insulted or intimidated by the accused persons with an intent to humiliate the respondent No.2 in a place within the public view. When the basic ingredients of the offence are missing in the complaint, then permitting such a complaint to continue so far as the offence under the Atrocities Act is concerned, will Page 3 of 11 Page 3 of 11 Created On Mon Jun 27 16:52:38 IST 2016 be nothing but an abuse of the process of law. [See Gorige Pentaiah Vs.State of A.P (2008) 12 SCC 531). In my view, none of the ingredients toconstitute the offence under Section 3(1) sub-section (x) of the Atrocities Act are spelt out. The provisions of the AtrocitiesAct have been misused. I may also quote with profit a decision of the Supreme Court in the case of Asmathunnisa Vs. State of A.P, reported in AIR 2011 SC 1905:

CRIMINAL REVISION APPLICATION No 418 of 1998, AMJI BHIKHA KOLI Versus STATE OF GUJARAT. **ના ચુકાદાની હકીકત જોવામાં આવે, તો એવા પ્રકારની હતી કે, ફરિયાદી આરોપીઓને ત્યાં સ્ટાફ સાથે રેડ કરવા જતાં, આરોપીઓએ ગૅરકાયદેસર મંડળી રચી, સમાન ઈરાદાથી હુમલો કરી, જીવલેણ ઈજાઓ કરતાં, તેઓ વિરૂધ્ધ ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ –૧૪૩, ૧૪૭, ૧૪૮, ૧૪૯, ૧૮૬, ૩૩૨, ૩૩૩ તથા ૩૦૭ મુજબનાં ગુનાઓનું ચાર્જશીટ રાપર કૉર્ટમાં દાખલ કરતાં, ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતાની કલમ–૨૦૯ મુજબ કેસ નામદાર સેશન્સ અદાલતમાં કમિટ કરવામાં આવતાં, આરોપીઓ તરફે સદર ગુનાઓનું લેવામાં આવેલ સંજ્ઞાન કલમ–૧૯૫(૧) (ક) ની કાયદાકીય જોગવાઈ મુજબ પડકારવામાં આવતાં, નામદાર સેશન્સ અદાલતે અરજી ના–મંજૂર કરવામાં આવતાં, આ હુકમને નામદાર ગુજરાત હાઈકૅાર્ટનાં માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી એ.કે.ત્રિવેદી સાહેબશ્રી સમક્ષ પડકારવામાં આવતાં, અરજી મંજૂર કરી, હુકમ રદ કરવામાં આવેલ હતો. આ ચુકાદાનાં પારા–૮ તથા ૧૦ વંચાણે લેવા જરૂરી છે.**

It is undisputed that allegations made in the complaint against present petitioners include allegations in respect to offence made punishable under section 186 of IPC. It is true that petitioners are also charged with other offences like offences made punishable under sections143, 147, 148, 149, 332, 333 and 307 of IPC, which are not covered under section 195. However, it is well accepted proposition of law that where an accused commits some offences which are separate and distinct from those contained in section 195; section 195 will affect only the offences mentioned therein unless such other offences form an integral part of the sameso as to amount to offences committed as a part of the same transaction. That in such case the other offences would also fall within the ambit of sec.195 of the Code. That in the instant case if the complaint recorded as FIR is read as a whole the petitioners have formed unlawful assembly with an object to resist a prohibition raid carried out by PSI O.M. Ravaland his squad by using force with deadly weapons and causing rioting and even

making an attempt on life of PSI O.M. Raval, in prosecution of the common object to prevent the raidingparty to enter into the house of petitioner no.1 and to carry out the raid in due discharge of their duty. That thereby entire prosecution of voluntary causing obstruction to the public servant by forming unlawful assembly with an object to resist the same and using deadly weapon to cause riot and even to make an attempt on life of the PSI who led the raiding party is a single transaction and integral part of the offence constituting and made punishable under section 186 of IPC. In other words, the offences charged against the petitioners under secs.143, 147, 148, 149, 332, 333 and 307 of IPC, cannot be splited from the complaint for a separate offence in the facts and circumstances of the present case, and thereby cognizance in respect to said offences are also barredunder sec. 195 (1)(a)(i) of the Code, as held by Supreme Court in the case reported vide A.I.R. 1984 S.C. - 1108.

આમ, ઉપરોકત નામદાર ગુજરાત હાઈકોર્ટનાં ચુકાદાઓ લક્ષમાં લેતાં, એવું ઠરાવવામાં આવેલ છે કે, ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતાની કલમ–૧૯૫(૧)(ક) મુજબ કોઈ અદાલત ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ–૧૭૨ થી ૧૮૮ નાં ગુનાઓનું સંજ્ઞાન લઈ શકે નહિ. સિવાય કે, ફરિયાદ સંબંધિત જાહેર નોકર અથવા આધિન હોય, તેવા જાહેર નોકરે લેખિત ફરિયાદ કરેલ હોય. આ કામે હાલનાં કેસની ઈન્સાફી કાર્યવાહી ચાર્જશીટ આધારે શરૂ થયેલ છે. ત્યારે આ અદાલત કલમ–૧૯૫ (૧) (ક) બાધને કારણે કલમ–૧૮૬ અંગેનાં ગુનાનું સંજ્ઞાન લઈ શકે નહિ. એટલું જ નહિ, સદર ચુકાદાઓમાં એવું પણ ઠરાવેલ છે કે, તે સિવાયનાં ગુનાઓ એક જ ટ્રાન્ઝેક્શનમાંથી ઉદ્‌ભવેલ હોય અને આ ગુનાઓનાં ભાગ પાડી શકાય તેમ ન હોય, તેવા ગુનાઓને પણ કલમ–૧૯૫ (૧) (ક) નો બાધ નડે છે, ત્યારે આ કામે ફરિયાદ હકીકત જોવામાં આવે, તો આરોપીઓ ગાળો આપેલાના આક્ષેપ હોઈ તે જોતાં અન્ય ગુના પણ એક જ ટ્રાન્ઝેક્શનમાંથી ઉદભવેલ છે અને એક ટ્રાન્ઝેક્શનનાં ભાગ છે તેમજ આ ગુનાઓનાં ભાગ પાડી શકાય તેમ નથી. જેથી, આ અદાલતનાં નમ્રપણે માનવા મુજબ અન્ય ગુનાઓને પણ કલમ–૧૯૫ (૧) (ક) નો બાધ નડે છે, ત્યારે ઉપરોકત કલમ–૨૫૮ લક્ષમાં લેતાં, આ અદાલત જયારે કલમ–૧૯૫ (૧) (ક) માં દર્શાવેલાં ગુનાઓનું સંજ્ઞાન લઈ ના શકે તેવી ફરજિયાત જોગવાઈ છે, તેવા સંજોગોમાં હાલનાં કેસની ઈન્સાફી કાર્યવાહી કાયદા મુજબ આગળ ચલાવવી ન્યાયિક જણાતી નથી. આમ, ઉપરોકત વિગતવારની ચર્ચા કરી, તે અનુસાર હાલની અરજી અન્વયે ન્યાયનાં હિતમાં નીચે મુજબનો આખરી હુકમ કરવામાં આવે છે.

–:: હુ ક મ ::–

આરોપી વિરૂધ્ધની ઈન્સાફી કાર્યવાહી, ફોજદારી કાર્યરીતિ અધિનિયમની કલમ–૨૫૮ નીચે મળેલ સત્તાની રૂઈએ બંધ કરી આરોપીને મુકત કરવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

૧૪ સપ્ટે. ૨૦૧૯ ના રોજ આ હુકમ ખુલ્લી અદાલતમા વાંચી સંભળાવી મારી સહી કરીને જાહેર કર્યો.

[બી. જે.પટેલ]
ઍડી. ચીફ મૅટ્રોપોલીટન મૅજીસ્ટ્રેટ, કૅાર્ટ નં. ૪
અમદાવાદ.
યુનીક કોડ નં. જીજે–૦૦૯૭૭